

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
DÖRDÜNCÜ DAİRE	2001	1731	2000	2249	01/05/2001

KARAR METNİ

1580 SAYILI KANUNA GÖRE KURULAN, KAR AMACI BULUNMAYAN VE BELEDİYE ÇALIŞANLARINA HİZMET VEREN KREŞİN VERGİDEN MUAF OLDUĞU HK.<

Temyiz Eden : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ... Belediye Başkanlığı

Vekili : Av. ...

İstem Özet : ...Belediyesi Sağlık İşleri Müdürlüğü bünyesindeki "... Kreşi"nce yürütülen faaliyetin mükellefiyet tesisini ve beyanname verilmesini gerektirdiği belirtilerek takdir komisyonu kararına dayanılarak 1995 yılı için kurumlar vergisi salınmış, fon payı hesaplanıp, ağır kusur cezası kesilmiştir. ... Vergi Mahkemesi, ... günlü ve ... sayılı kararıyla; 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 7.maddesinin 13 numaralı bendinde; genel ve katma bütçeli dairelere ait olup sadece kamu mensuplarına hizmet veren, kar amacı gütmeyen ve üçüncü kişilere kiralanmayan kreş, konuk evleri ve bunların kantinlerinin kurumlar vergisinden muaf olduğunun hükme bağlandığı, dosyada mevcut 23.11.1998 günlü ve 133/17 sayılı tespit tutanağı ile "... Kreşi"nin ... Belediye Başkanlığı Sağlık İşleri Müdürlüğü'ne bağlı 1580 sayılı Kanunun ilgili maddelerince kurulan bir kamu kuruluşu olduğu ve belediye çalışanlarının çocuklarına hizmet verdiği, kar amacının bulunmadığının saptandığı, buna göre anılan Yasa maddeleri uyarınca iktisadi kamu müessesesi durumunda bulunmayan ve vergiden muaf olan kurum adına

mükellefiyet tesis edilmesinde ve tarhiyat yapılmasında isabet görülmediği gerekçesiyle tarhiyatın kaldırılmasına karar vermiştir. Davalı İdare, yapılan tarhiyatta yasaya aykırılık bulunmadığını ileri sürerek kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi Abdurrahman Gençbay'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, temyize konu mahkeme kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Nilgün Akpınar'ın Düşüncesi : Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir. Açıklanan nedenle temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüşüldü:

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, bozulması istenilen kararın dayandığı gerekçeler karşısında, yerinde ve kararın bozulmasını sağlayacak durumda görülmemiştir.

Bu nedenle, temyiz isteminin reddine 1.5.2001 gününde oybirliğiyle karar verildi.

BŞ/ŞGK